

РЕШЕНИЕ

№ 7425

гр. София, 21.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Петя Стоилова

ЧЛЕНОВЕ: Силвия Димитрова

Атанас Николов

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8327** по описа за **2020** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение от 23.01.2020 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 101- ви състав по н.а.х.д. № 3456/2019г. е отменено Наказателно постановление (НП) № 342585/2018 от 12.09.2018г., издадено от заместник-кмета на Столична община (СО), с което за нарушение на разпоредбата на чл. 18, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3, във вр. с чл. 46, ал.1 и чл. 47, ал. 1 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община (НРУПОГТТСО - Наредбата) на основание чл. 49 от НРУПОГТТСО е наложено на М. Ш. административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева.

Срещу постановеното решение е подадена касационна жалба от Столична Община с оплаквания, че обжалваното решение е незаконосъобразно, неправилно и постановено при съществени процесуални нарушения. Изложени са доводи, че извършеното административно нарушение е безспорно установено без допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, които са довели до невъзможност за наказаното лице да разбере точно в какво нарушение е обвинено. Развиват се подробни аргументи относно неправилното приложение на Закона за автомобилните превози /ЗавПр/. Моли настоящата

инстанция да отмени решението и по същество да постанови друго, с което да потвърди НП.

В съдебно заседание касаторът, чрез юрк. Ц., поддържа касационната жалба. Моли решението на СРС да се отмени като незаконосъобразно и да бъде потвърдено НП.

Ответникът по делото - М. Ш., не се явява.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е основателна и решението на СРС следва да бъде отменено.

Административен Съд С. – град, XXI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Решението на районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу НП № 342585/2018 от 12.09.2018г.

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. След обсъждането им е приел, че на 27.08.2018г., в 20:25 ч., ответникът М. Ш. е пътувала в [населено място], в метро, с инв.№ 1, след спирка МС „С.“, с посока МС „О.“, район: Метро 1, с нередовен превозен документ за пътуване – многократен билет [ЕГН], за което нарушение на чл.18, ал.1, т.1, т.2 и т.3, във вр. с чл. 46, ал.1 и чл. 47, ал.1 от НРУПОГТТСО след извършена проверка на същата е съставен АУАН № 0342585 от същата дата от контролор по редовността на пътниците в [фирма]. Актът е подписан от актосъставителя и един свидетел. Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП, с което на ответника за посоченото в акта нарушение била наложена глоба в размер на 50.00 лева на основание чл. 49, във връзка с чл. 48 от НРУПОГТТСО.

Въззивният съд е отменил процесното НП с мотиви, че при издаването му са допуснати съществени процесуални нарушения, състоящи се в липса на яснота относно изпълнителното деяние на нарушението. Съдът е приел, че неправилно в АУАН и НП са посочени трите хипотези на чл. 18, т. 1, т.2 и т.3 от НРУПОГТТСО, които предвиждат различни задължения за пътуващите в обществения градски транспорт. Това според съда е съществено по тежест нарушение, тъй като е довело до неяснота за какво точно лицето е санкционирано и по този начин е възпрепятствало организирането на адекватната му защита. На следващо място, липсвала индивидуализация на нередовния превозен документ в НП, което възпрепятствало преценката дали е извършено вмененото на лицето нарушение, предвид направеното от същото възражение, че към момента на проверката е имала валидна карта за пътуване.

Настоящата инстанция не споделя правните изводи на СРС. В АУАН е посочено, че ответникът М. Ш. е пътувала с нередовен документ, с посочен в акта номер, като на мястото за конкретизиране вида на документа във формуляра на акта, където са изброени различните хипотези е отбелязано, че в случая това е нетаксувана електронна карта, заредена за 10 пътувания за метро. От описанието в АУАН и НП става ясно, както за санкционираното лице, така и за съда каква е констатираната при проверката фактическа обстановка и за какво точно е наложено административното

наказание. Посочването на трите хипотези на чл. 18, т. 1, т.2 и т.3 от НРУПОГТТСО, които предвиждат различни задължения за пътуващите в обществения градски транспорт не представлява съществено нарушение, тъй като не създава неяснота по отношение на административнонаказателното обвинение. Установява се и от събраните гласни доказателства, че пътничката не е притежавала редовен превозен документ (т.1), тъй като картата ѝ, предплатена за 10 пътувания не е била таксувана електронно за това пътуване. Р. в съдебното заседание актосъставителка потвърждава изцяло описаната в акта фактическа обстановка и дава допълнителна информация, че направената справка с касиерката на метростанцията е потвърдила, че електронната карта, заредена предварително за 10 пътувания не е била чекирана при влизане в метрото в съответния ден и час. Потвърждава се от свидетелските показания и записаното и подчертано в АУАН, че пътничката е отказала да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контрольора - визирано в т.3 на чл.18. Описанието на нарушението в НП е съответно и за нарушителката не е възникнало съмнение по отношение обективните признаци на деянието, което е извършила. Нито в АУАН, нито в писмено възражение по чл. 44, ал.1 от ЗАНН, нито дори в жалбата нарушителката е направила твърдение, че представената от нея на контрольора карта, заредена за 10 пътувания е таксувала за съответното пътуване. Напротив, в жалбата си пред въззивния съд тя прави ирелевантно за случая възражение, че винаги има карта за месечно пътуване за всички линии на СКГТ. Ето защо, въз основа на наличните по делото доказателства, настоящата инстанция приема за безспорно установено, че описаното по разбираем начин в АУАН и НП нарушение е извършено.

Решението е неправилно и следва да се отмени, като се потвърди наказателното постановление.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. ГРАД, , XXI касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение от 23.01.2020 г. по НАХД № 3456/2019г. на Софийски районен съд, НО, 101- ви състав.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление (НП) № 342585/2018 от 12.09.2018г., издадено от заместник-кмета на Столична община (СО), с което на основание чл. 49 от НРУПОГТТСО е наложено на М. Ш. административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.